

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

IX. Quomodo Imperator Theodosius corpus Pauli Episcopi
Constantinopolitani ab exilio honorifice transtulit: quo tempore Melitius
Antiochenus Episcopus vita discessit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Diodoro Tarsi Episcopo, servatā tamen A honoris prærogativā Antiocheni Ecclesiæ, quam quidem prærogativam Melitio tunc præfenti tribuerunt. Porro decreverunt, ut si necessitas posceret, Provinciae cujusque negotia provinciali Synodus dijudicaret. Quæ quidem Imperatore etiam consensu suo compribavit. Hujusmodi fuit exitus istius Concilii.

CAP. IX.

Quomodo Imperator Theodosius corpus Pauli Episcopi Constantinopolitani ab exilio honorifice transtulit: quo tempore Melitius Antiochenus Episcopus è vita discessit.

Paulo post Imperator corpus Pauli Episcopi ex urbe Ancyra transferendum curavit: quem quidem olim Philippus Praefectus Prætorii, Macedonii gratiâ in exilium ejeçtum, in oppido Armeniae Cucuso strangulari judierat, ut supra commemoravi. Hujus igitur cadaver magno honore ac reverentia excipiens Theodosius, depositus in Basilica quæ nunc ex ipsius nomine vocatur: quam Macedoniani prius possederant, olim quidem ab Arianiis lejuncti: tunc vero ab Imperatore expulsi, eo quod fidem ipsius amplecti recusaverint. Eodem tempore Melitius Antiochenus Episcopus in morbum prolapsum, è vivis excelsit: ejusque in laudem Gregorius Basilii frater oratione funebrem dixit. Porro corpus Meliti, necessarii ejus Antiochiam transtulerunt. Rursum vero hi qui Meliti partes sequuti fuerant, Paulino patere abnuerunt; sed Flavianum in locum Meliti subrogari fecerunt. Iterum ergo populus duas in partes discissus est. Adhuc modum Antiochenis Ecclesia, non quidem propter fidem, sed Episcoporum causâ, inter se divisa est.

CAPUT X.

Quomodo Imperator omnium sectarum Episcopos in unum convenire jussit, quo tempore Arcadius ejus filius, Augustus nunquam fuit: & quod Novatiani in fide cum Homoiianis consentientes, soli intra urbem collectas agere permisissent; reliquis hereticis procul ejectis.

Ed & in aliis urbibus tumultus excitatim fuit, dum Ariani Ecclesias pellentur. Hi vero Imperatoris prudentiam mirari mihi in mentem subiit. Neque

καὶ διοδώρω τῷ ταρσῷ, Φυλάξαντες τὰ πῖστα. Εἶναι τῇ ἀνίσχεων ἐκκλησίᾳ, ἀπὸ τότε παρέγινη μελέσιν ἔδοσαν ὠρεσαν δὲ, ὥστε χρία καλέσθαι, τὰ καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν ἡ τῆς ἐπαρχίας συνόδῳ διοικήτη τέτοιο ὁ Βασιλεὺς ἐφήβε σύμψηφος. ἢ μή συνόδῳ τοιστον ἔχετελος.

ΚΕΦ. θ.

Ως δὲ βασιλεὺς Θεοδόσιος, παύλη τῷ καισαριτικόπλευρῳ πετεσμα τούτην μετανόμισεν δότον τῷ ξεριζετελῷ ὃ δὲ ἀντοχήν τουτοντελεῖ τῷ βίῳ ιεράτῃ.

Ο Δέ βασιλεὺς τὸ σῶμα Παύλου ἔδιο σκόπεύει τὸ σύγκερος τότε μελέσιν οἱ Φίλιπποι ὁ τῷ βασιλείων ἐπαρχίῃ μακεδονιοντες ἐξεργάνωσιν ψαύσας, ἐν κακοσιᾷ τῆς δερμάτιας διατοπηγῆναι τεποίκα, μοικαὶ ταχτερεγνεῖρη). σωτηριὴν εὐκράτεσμαν τολμαδίαν δεξαμενούσι, τοι μακεδονιοντες φρονέσιν γέχον, τῶν δεξιανῶν χωρισμένες τότε γένος δεινες τῶν τε βασιλέων, ὅπις αὐτὸς τοι μετέφυγον τότε δὲν μελίτης ὁ τῆς αὐλῆς χεισις Πτίσκοποι ἀρρώστια ταχτερεγνεῖρη, λεύτησεν ὅτε καὶ τὸν Πτίσκοδειον ἐπ' αὐτῷ δοράδαν δεξελφός βασιλεύει τρυγόνεις ἐπεξελαττώματα μελιτίας τὸ σῶμα οἱ ταχτεροίς, οι τὴν ανίσχεων διεκόμισαν πάλιν ἐργαζόμενοι, τῶν παύληνον ἐναγκάλιον ἀλλ' εἰς τόπον μελιτίας φλαβισιανὸν τερπεθῆναι ταχτερούσις παλιντε τὸ λασσόνα τεν διεκένετο. Στως αὖτις διὰ τοῦ Πτίσκοδειον διὰ τὴν πίσιν, ἡ ανίσχεων ἐκποσία διηρήστη.

ΚΕΦ. ι.

Ως δὲ βασιλεὺς τούτοις πασῶν τῶν αἰρέσεων γνωστοῖς πινακίναις, ὅτε καὶ ἀρκάδος ὁ γῆς ἄπει, αὐγήσας αὐτοῖς μὲν κανατιανοὶ μοροι κατά τὸν πίσιν ὁμοροστεροτελεῖον διμορσιεύσθεν τῆς πόλεως τηνάκηντες τοῦτον πάρεται μέταποτε τοῦ αἰρετικοῦ ἀπολαμβάνεται.

Ε Γίνοντο δὲ ταρσαῖοι καὶ καὶ τὰς αἴρα πόλεις, ἐξωθεμάτων τῶν αἴραντων, ἐπὶ τῷ ἐν κατερίνων τόπων. ἐφ' ὁ διαμάται τεταστήν τούτου βασιλέων γνωμῶν εἰπεῖν.